

Ας γίνει για όλους μας αυτή η περίοδος, “μετανοίας καιρός και δεήσεως ώρα” (Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Μαρτίου 19, 2020

Αγαπητοί αδελφοί, Ζοῦμε τούτες τις μέρες μία παγκόσμια ἀπειλή. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος βλέπει μὲ φόβο, ἀγωνία καὶ στέκεται μὲ ἀμηχανία ἀπέναντι στὴν ἐπέλαση τοῦ COVID - 19. Ἄν θέλουμε νὰ δοῦμε βαθύτερα, γιὰ μία ἀκόμη φορά ὁ ὑπερφίαλος καὶ δῆθεν παντοδύναμος ἄνθρωπος προσγειώνεται, ταπεινώνεται, γιὰ νὰ μὴν πῶ, ἐξευτελίζεται. Ἕνας ἀκόμη Πύργος τῆς Βαβέλ καταρέει. «Καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτοῦ μεγάλη». Ἐρχεται ἕνας ἰός καὶ τὰ διαλύει ὅλα. Τίποτα δὲν εἶναι ὅπως πρὶν ἕνα μῆνα.

Πέρσου τέτοιες μέρες καὶ κάθε Ἄνοιξη τὸ Ναύπλιο ἔσφυζε ἀπὸ ζωὴ. Χιλιάδες μαθητές καὶ τουρίστες κατέκλυζαν τὴν πόλη. Τὰ καταστήματα ἀσφυκτικά γεμάτα. Τὰ ξενοδοχεῖα ὑπερπλήρη. Οἱ δρόμοι καὶ οἱ πλατεῖες γεμάτες, δυσκολευόσουν νὰ περπατήσεις. Σήμερα ἐρημιά. Ὅλοι οἱ δρόμοι ἄδειοι. Τὰ πάντα κλειστά. Νομίζεις ὅτι βρίσκεσαι σὲ ἄλλο τόπο καὶ χρόνο. Ἀλλά νᾶταν μόνον ἐδῶ; Ὁ ἰός χτύπησε ὅλο τὸν κόσμο. Οἰκονομικοὶ σχεδιασμοί, ἐπιχειρησιακὰ πλάνα, τουριστικοὶ προγραμματισμοί, τεράστιες πολυεθνικὲς καὶ μὴ ἐπιχειρήσεις καταστρέφονται, χρηματιστήρια γκρεμίζονται ἀπ’ τὴ μία μέρα στὴν ἄλλη. Γιορτές, συνέδρια, διαλέξεις, καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις, ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, συναυλίες, ἐκδρομές, ὅλα ματαιώνονται. Σχολεῖα, πανεπιστήμια, φροντιστήρια κλείνουν. Κέντρα διασκέδασης, μπάρ, ἐστιατόρια, καταστήματα δημόσιες ἢ ἰδιωτικὲς ὑπηρεσίες ἀναστέλλουν ἐπ’ ἄοριστο τὴ λειτουργία τους.

Κι ἐμεῖς μέσα στὴ γενικὴ μαυρίλα, κρεμασμένοι κυριολεκτικὰ στὶς ὀθόνες, ἀναζητᾶμε ἕνα φωτάκι ἐλπίδας. Γιὰ μία ἀκόμη φορά, ὁ λόγος τοῦ **ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**, [πρὸς τὸν Εὐτρόπιο](#) (καὶ σὲ κάθε Εὐτρόπιο ὅλων τῶν ἐποχῶν, ποὺ νομίζει πὼς πάτησε τὸ αὐγὸ καὶ ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ καὶ νομίζει πὼς ἐξουσιάζει καὶ ἐλέγχει τὰ πάντα) εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπίκαιρος, τηρουμένων βέβαια τῶν ἀναλογιῶν:

Αεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν εὐκαιρον εἰπεῖν·
Ματαιότης ματαιότητων, καὶ πάντα ματαιότης.
Ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς ὑπατείας περιβολή;
ποῦ δὲ αἱ φαιδραὶ λαμπάδες;
ποῦ δὲ οἱ κρότοι, καὶ οἱ χοροὶ, καὶ αἱ θαλῖαι, καὶ αἱ πανηγύρεις;
ποῦ οἱ στέφανοι καὶ τὰ παραπετάσματα;
ποῦ ὁ τῆς πόλεως θόρυβος, καὶ αἱ ἐν ἵπποδρομίαις εὐφημίαι, καὶ τῶν θεατῶν αἱ
κολακεῖαι;

Πάντα ἐκεῖνα οἴχεται·
καὶ ἄνεμος πνεύσας ἀθρόον τὰ μὲν φύλλα κατέβαλε,
γυμνὸν δὲ ἡμῖν τὸ δένδρον ἔδειξε,
καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης αὐτῆς σαλευόμενον λοιπόν·
τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος γέγονε προσβολή,
ὡς καὶ πρόρριζον ἀπειλεῖν ἀνασπᾶν,
καὶ ταῦτα διασαλεῦσαι τοῦ δένδρου τὰ νεῦρα.

Ποῦ νῦν οἱ πεπλασμένοι φίλοι;
ποῦ τὰ συμπόσια καὶ τὰ δεῖπνα;
ποῦ ὁ τῶν παρασίτων ἐσμὸς,
καὶ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας ἐγγεόμενος ἄκρατος,
καὶ αἱ ποικίλαι τῶν μαγείρων τέχναι,
καὶ οἱ τῆς δυναστείας θεραπευταὶ,
οἱ πάντα πρὸς χάριν ποιοῦντες καὶ λέγοντες;

Νῦξ ἦν πάντα ἐκεῖνα καὶ ὄναρ, καὶ ἡμέρας γενομένης ἠφανίσθη·
ἄνθη ἦν ἔαρινά, καὶ παρελθόντος τοῦ ἔαρος ἅπαντα κατεμαράνθη·
σκιά ἦν, καὶ παρέδραμε·
καπνὸς ἦν, καὶ διελύθη·
πομφόλυγες ἦσαν, καὶ διερράγησαν·
ἄραχνη ἦν, καὶ διεσπᾶσθη.

Διὸ ταύτην τὴν πνευματικὴν ῥῆσιν ἐπάδομεν συνεχῶς ἐπιλέγοντες·
Ματαιότης ματαιότητων, καὶ πάντα ματαιότης.

Πάντοτε, μὰ ἰδιαίτερα τώρα, εἶναι κατάλληλη ἡ στιγμή γιὰ νὰ ποῦμε: «Ὅλα εἶναι μάταια, ματαιότητα καὶ πάλι ματαιότητα» (Ἐκκλ. 1:2). Ποῦ τώρα ἡ λαμπρὴ ἀρχοντικὴ στολή; Ποῦ οἱ κρότοι καὶ οἱ χοροὶ καὶ οἱ συγκεντρώσεις; Ποῦ οἱ ἐπευφημίες στὰ ἵπποδρόμια καὶ οἱ κολακεῖες τῶν θεατῶν; Ὅλα ἔφυγαν. Φύσηξε ξαφνικὰ ἀέρας, ἔριξε τὰ φύλλα κι ἔδειξε τὸ δέντρο γυμνό, νὰ σαλεύεται σύγκορμος καὶ νὰ κινδυνεύει νὰ ξεριζωθεῖ. Ποῦ τώρα οἱ ἐπίπλαστοι φίλοι; Ποῦ τὰ γλέντια; Ποῦ ἡ συμμορία τῶν παρασίτων; Ποῦ τὰ καλύτερα κρασιά, ποὺ χύνονταν ὀλοήμερα, καὶ

οί ποικίλες τέχνες τῶν μαγείρων; Ποῦ οἱ γλυκόλογοι κι ἐξυπηρετικοί δουλόφρονες; Νύχτα ἦταν ὅλα κι ὄνειρο. Καὶ μόλις ξημέρωσε, ἐξαφανίστηκαν. Ἄνθη ἦταν ἐαρινά καὶ μαράθηκαν. Σκιά ἦταν καὶ πέρασε. Καπνός ἦταν καὶ διαλύθηκε. Σαπουνόφουσκα ἦταν κι ἔσκασε. Ἀράχνη ἦταν κι ἔσπασε. Νὰ γιατί πάντα καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα: «Ὅλα εἶναι μάταια, ματαιότητα καὶ πάλι ματαιότητα».

Σταματῶ ἐδῶ. Ὁ COVID - 19 θ' ἀφήσει σίγουρα στὸ πέρασμά του συντρίμια, νεκρούς, οἰκονομικά, κοινωνικά, ἠθικά, κᾶ προβλήματα καὶ δὲν ξέρω τὶ ἄλλο, τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν ἀργότερα καὶ πιστεύω μὲ κάποια ψυχραιμία καὶ νηφαλιότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν [θέση τῆς Ἐκκλησίας](#), ἡ ὁποία διατυπώθηκε τελευταῖα, σὲ συνεργασία μὲ τὴν πολιτεία, δὲν ἔχω παρά νὰ συμφωνήσω. Ὅσο κι ἂν μᾶς θλίβει, πιστεύω νὰ κατανοοῦμε τὴν κρισιμότητα τῆς κατάστασης καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς λήψης κάποιων ἀπαραίτητων μέτρων.

Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἀναφερθῶ σὲ κάποια θέματα ποὺ δημιουργήθηκαν παράλληλα μὲ τὴν ἐπιδημία. Μαζί μὲ τὴν κυκλοφορία τοῦ COVID - 19 κυκλοφόρησαν παραπλανητικές ἢ ψεύτικες εἰδήσεις. Στὸ στρατό, ὅταν ὑπηρετούσαμε, λειτουργοῦσε μόνο ... τὸ Ράδιο - Ἀρβύλα καὶ εἰδικά στὴν περίοδο τῆς ἐπιστράτευσης εἶχε ἀνάψει. Σήμερα τὰ πράγματα ἐξελίχθηκαν μὲ τὸ διαδίκτυο καὶ τὰ ἠλεκτρονικά μέσα. Μεταφέρεται ἀσταμάτητα καὶ ἀνεξέλεγκτα πληθώρα εἰδήσεων. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ μεταδίδει καὶ νὰ ἀναπαράγει ὅ,τι τοῦ καπνίσει. Ἡ συνωμοσιολογία, ποὺ φουντώνει σὲ περιόδους κρίσεων, δίνει καὶ παίρνει. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ δημόσια πρόσωπα ἀκούγονται οἱ γνωστές καὶ χιλιοειπωμένες [συνωμοσιολογικές θεωρίες](#), ὅπως π.χ.: «[ὁ κορωνοϊός κατασκευάστηκε ἀπὸ ἐταιρίες γιὰ νὰ μειωθεῖ ὁ γερασμένος πληθυσμός, ὥστε νὰ ἀντιμετωπιστεῖ τὸ συνταξιοδοτικό, τὸ ἀσφαλιστικό, ὁ ὑπερπληθυσμός κλπ](#)». Ἡ «τὸ ἐμβόλιο κατασκευάστηκε πρὶν τὸν κορωνοϊό γιὰ νὰ πλουτίσουν οἱ πολυεθνικές ἐταιρίες». Ἡ «κάποιοι μᾶς ψεκάζουν, μᾶς δηλητηριάζουν», καὶ χίλιες δύο ἄλλες θεωρίες.

Φαίνεται πὼς πολλοὶ ἄνθρωποι, μὲ φοβικά σύνδρομα, δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς ἐχθρούς, χωρὶς φαντασιώσεις γιὰ σκοτεινές δυνάμεις, ποὺ ἐπιβουλεύονται τὴν ἀνθρωπότητα καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα τὴν Ἑλλάδα καὶ βέβαια τὴν Ὀρθοδοξία. Ἄς ξεφύγουμε ἀδελφοί μου ἀπὸ τέτοιες φαντασιώσεις καὶ ἄς θέσουμε τοὺς κάθε λογῆς συνωμοσιολόγους, μαζί μὲ τὸν ἰό, στὴν καραντίνα.

Μαζί μὲ τὴν ἔκρηξη τῆς συνωμοσιολογίας, παρατηρεῖται κι [ἔξαρση τῆς προφητολογίας](#) καὶ καταστροφολογίας. Καὶ δυστυχῶς σ' αὐτὸ τὸν τομέα οἱ χριστιανοὶ εἴμαστε ἰδιαίτερα ἐπιρρεπεῖς. Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου, ἔρχεται πάλι στὸ προσκήνιο, «ἐπανερμηνεύονται» ἀπὸ πρόσωπα ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν ἀφέλεια καὶ τὴν ἀσχετοσύνη τους, καὶ σερβίρουν τεχνηέντως στοὺς ἀπλούς πιστοὺς τὶς δικές τους ἐρμηνεῖες. Παρόλο ποὺ κατὰ καιρούς οἱ ἴδιοι αὐτόκλητοι ἐρμηνευτές **ἔχου**

διαψευστεῖ, ἐπιμένουν μὲ τὰ νέα δεδομένα νὰ κακοποιοῦν τὸ κείμενο τῆς Ἀποκάλυψης γιὰ νὰ διαψευστοῦν πάλι καὶ πάλι.

Τὸ χειρότερο ὅμως εἶναι οἱ νέες προφητεῖες ποὺ κυκλοφοροῦν κάθε τόσο ἀπὸ τὴν κίτρινο τύπο καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἀφελεῖς, γιὰ τὸν ὅσιο Νεῖλο, τὸν ἅγιο Κοσμᾶ, τὸν ἅγιο Παῖσιο (κυρίως αὐτόν), τὸν ἅγιο Πορφύριο, τὸν π. Ἐφραίμ τῆς Ἀριζόνας καὶ τελευταῖα τὸν π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη. Ἦθελα νὰ ἤξερα πότε τὰ εἶπαν καὶ πῶς τὰ εἶπαν καὶ ἂν τὰ εἶπαν καὶ πῶς μόνον οἱ συγκεκριμένοι αὐτοὶ ἄνθρωποι τῶν γνωστῶν κατευθύνσεων τὰ ἄκουσαν. Πράγματα ποὺ προσωπικά γνωρίζω ἀπὸ τοὺς σύγχρονους γέροντες, ἔχουν τόσο ἀλλοιωθεῖ καὶ διαστρεβλωθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ “ζηλωτές”, ποὺ φοβᾶμαι κάποια στιγμή οἱ γέροντες θὰ ... ἀναστηθοῦν γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν. Τὸ σπασμένο τηλέφωνο κάνει πολὺ καλά τὴ δουλειά του.

Ἄλλοι πάλι, σὰ νὰ μιλοῦν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, ἀποφαίνονται ὅτι ὅλ’ αὐτὰ εἶναι τιμωρία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἀποστασία, γιὰ τὴν ἁμαρτία, γιὰ τὴν ἀνηθικότητα κλπ κλπ. **Ὅτι ἡ ἁμαρτία ἔχει μέσα της τὸ σπέρμα τῆς φθορᾶς καὶ τῆς διάλυσης**, δὲν διαφωνοῦμε. Εἶναι ὅμως δική μας ἐπιλογή, κι **ἡ εὐθύνη ἀνήκει σὲ ὅλους μας**. Ἀλλά, τὸ νὰ ρίχνουμε εὐθύνες στὸ Θεό γιὰ τὴ δική μας κατάντια καὶ νὰ τὸν παρουσιάζουμε σὰν τιμωρό καὶ σὰν ἐφευρέτη κορωνοϊῶν εἶναι τουλάχιστον ἀθεολόγητο. Ὁ Θεός δὲν θέλει τὸ θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μόνον νὰ ἐπιστρέψει δηλ. νὰ μετανοήσει καὶ νὰ ζήσει. Τὸ ἐρώτημα εἶναι **ποιὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μιλήσει ἀξιωματικά ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ;** *“Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; Ἡ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;”*

Κάποιο ἄλλο συνηθισμένο φαινόμενο ποὺ παρουσιάζεται σὲ μέρες κρίσεων, εἶναι καὶ τὰ διάφορα μαγικά “ματζούνια”. Ἀλοιφές θαυματουργικές, βραχιόλια θεραπευτικά, τὸ νερό τοῦ ἀλήστου μνήμης Καματεροῦ, μαγικά βότανα, χαϊμαλιά, μάτια, ἀκόμα καὶ εἰδικοί σταυροὶ ποὺ εἶναι πῶς ... δυνατοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους σταυρούς! Ὡς χριστιανός κι Ἐπίσκοπος **δὲν ἀμφιβάλλω γιὰ τὴν χάρη τῶν Μυστηρίων, τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ ἱερῶν λειψάνων, ὅμως ἐξοργίζομαι ὅταν ὅλ’ αὐτὰ μετατρέπονται σὲ “ματζούνια” καὶ μαγικά ξόρκια.** Ἡ τὸ χειρότερο, ὅταν ἐντελῶς ἀνεύθυνα, ἀμφισβητεῖται ἡ ἐπιστήμη τῆς ἰατρικῆς, τὰ φάρμακα καὶ οἱ ἐπιστημονικὲς θεραπευτικὲς μέθοδοι, ποὺ εἶναι εὐλογία Θεοῦ καὶ σώζονται ἄνθρωποι. Οἱ διάφοροι θεομπαίχτες καὶ τσαρλατάνοι, ἀπ’ ὅπου κι ἂν προέρχονται, καὶ ὅσοι πουλᾶνε φροῦδες ἐλπίδες, τὸ λιγότερο ἄς ἀπομονωθοῦν.

Τοῦτες τίς μέρες παρουσιάζεται κι ἓνα ἀκόμη φαινόμενο. Ζηλωτές χριστιανοί, μὲ ζῆλο οὐ κατ’ ἐπίγνωσιν, δημοσιεύουν κείμενα, γεμάτα παλληκαρισμούς καὶ ἡρωϊσμούς καὶ διατείνονται ὅτι θὰ παρακούσουν τὴ φωνή τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας. Καλοῦν σὲ συστράτευση κι ἐπίδειξη “μαρτυρικοῦ” καὶ “ὁμολογιακοῦ” φρονήματος. Ἐχῶ τὴν ἐντύπωση ὅτι πίσω ἀπ’ ὅλες αὐτές τίς ἐπιπολαιότητες καὶ ἀκρότητες κρύβεται μεγάλη ἀνασφάλεια καὶ **κρυφὴ ὑπερηφάνεια. Θὰ καλοῦσα ὅλους**

αυτούς τους υποψήφιους “μάρτυρες” να μην ζητούν από τους άλλους τη θυσία, ούτε τη διακινδύνευση. Αν πράγματι πιστεύουν αυτά που λένε, ως αφήσουν την άνετη πολυθρόνα και το ασφαλές πληκτρολόγιο, κι ως πάνε έθελοντικά να βοηθήσουν τους γιατρούς, τους νοσηλευτές που διακινδυνεύουν συνεχώς την υγεία τους και τη ζωή τους ακόμη, για να σωθούν κάποιοι άνθρωποι. Κι αν δεν μπορούν αυτό, ως πάρουν το κομποσχοίνι τους κι ως πούν ένα Κύριε έλέησον για τους άρρώστους που ζούν με την αγωνία και το φόβο, αλλά και για τους γιατρούς, νοσηλευτές κλπ λειτουργούς υγείας, που διακονούν σαν καλοί Σαμαρείτες τους άσθενείς τους, με ό,τι κινδύνους αυτό συνεπάγεται. Δεν νομίζετε ότι τούτες οι στιγμές αυτό που έχει ανάγκη ο κόσμος είναι ή έμπυση προσευχή και όχι τα παιχνίδια, τα μηνύματα, οι άτάκες και τα likes στον υπολογιστή; **Ας μη συγχέουμε την υπευθυνότητα με την έπιπολαιότητα, την άδάπανη πίστη, που δεν στοιχίζει τίποτα, με την πίστη των αγίων. Το γνωρίζουμε πιστεύω ότι σε περιόδους θανατηφόρων έπιδημιών, οι όντως χριστιανοί της θυσίας και όχι του βολέματος, έτρεχαν να περιθάλψουν και να διακονήσουν τους άσθενείς, ακόμη και τους είδωλολάτρες άσθενείς, που τους είχαν εγκαταλείψει οι δικοί τους και μολύνονταν οι ίδιοι και πέθαιναν μαζί τους.**

Άδελφοί μου, ως σοβαρευτούμε. Ας κλείσουμε τ’ αυτιά μας στους κάθε λογής ανεύθυνους κι έπιπόλαιους.

Προτροπή της πολιτείας και της έπιστημονικής ιατρικής κοινότητας τούτες τις μέρες είναι να παραμείνουμε στα σπίτια μας. Δεν υπάρχει τίποτ’ άλλο σήμερα που μπορούμε να κάνουμε, παρά μόνον ή πρόληψη. Το γνωρίζω. Είναι έξαιρετικά δύσκολο. Ο σύγχρονος άνθρωπος που έχει μάθει στην έξωστρέφεια, θα δυσκολευτεί να κλειστεί μέσα. **Είναι όμως και μία ευκαιρία να δει τον έαυτό του, τον/την σύζυγό του, τα παιδιά, τους γονείς κλπ. Πάντα ο άνθρωπος βρίσκει τρόπους κι επείγουσες δουλειές για να αποφύγει να βρεθεί αντιμέτωπος με τον έαυτό του και με τους άλλους.** Τα ΜΜΕ τούτες τις μέρες δίνουν “μαγικές” συμβουλές σ’ όσους δυσκολεύονται να μείνουν σπίτι: «δειτε ταινίες, ακούστε μουσική, παίξτε χαρτιά, γράψτε μηνύματα»... Δεν ακούσαμε, ούτε περιμέναμε βέβαια ν’ ακούσουμε κάτι ουσιαστικότερο, να κοιτάξουμε λίγο μέσα μας, να αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα, να ανακαλύψουμε τα ουσιώδη της ζωής.

Κι επειδή στην ίδια παγίδα πέφτουμε και μεϊς οι χριστιανοί, ως κλείσουμε κι έδω τ’ άφτιά μας σε τέτοιες αποπροσανατολιστικές συμβουλές. Η κρίση και κάθε κρίση μπορεί μέσα από την τραγικότητά της να βγάλει και κάτι καλό. Άλλωστε, ή λέξη κρίση στα κινέζικα σημαίνει **ευκαιρία. Είναι σκληρό για όσους από μās πηγαίνουμε στην Έκκλησία, ειδικά αυτή την κατανυκτική περίοδο, με τις θαυμάσιες ακολουθίες, τώρα πλέον να μην έχουμε αυτή τη δυνατότητα. Σίγουρα θα μās λείψουν. Αλλά θα τις ξαναβρούμε. Τώρα είναι καιρός ν’**

ἀνακαλύψουμε τὸ “ταμιεῖον” μας. “*Εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖον σου καὶ πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου ἐν τῷ κρυπτῷ*”. Κανείς δὲν μᾶς ἐμποδίζει τὴν προσωπικὴ μας προσευχή. Ἡ ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης, εἶναι ρεαλιστικὴ καὶ δὲν στρέφεται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως κάποιοι “ζηλωτές” διατείνονται. Οἱ πολιτικοὶ ταγοὶ μας ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἰατρικὴ κοινότητα σηκώνουν ἕνα τρομερὸ βᾶρος καὶ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ συνειδητοποιήσουμε. Ἄς γίνουμε Κυρηναῖοι στὸ σταυρὸ τους καὶ ὄχι κριτές καὶ ἐπικριτές. Γι’ αὐτὸ καὶ σᾶς καλῶ, κληρικούς καὶ λαϊκούς, νὰ τηρήσουμε μὲ ἀκρίβεια τὶς ἐπιταγές τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Χωρὶς ἔνοχές καὶ ἄκαιρους ζηλωτισμούς. Καὶ ὅπωςδήποτε νὰ μὴ λησμονήσουμε τοὺς λειτουργοὺς τῆς ὑγείας ποὺ τούτη τὴν ὥρα δίνουν ἕναν τιτάνιο ἀγῶνα, μέσα σὲ ἀντίξοες συνθήκες νὰ κρατήσουν ὄρθιο τὸ σύστημα ὑγείας.

Μὲ εὐχές

† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτᾶριος

(Πηγή: imargolidos.gr)